

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 maja 2020 r.

Poz. 3805

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.252.2020.16

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

z dnia 30 kwietnia 2020 roku

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713)

orzekam

nieważność uchwały nr XV/137/2020 Rady Gminy Sośnie z dnia 27 marca 2020 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sośnie - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 27 marca 2020 r. Rada Gminy Sośnie podjęła uchwałę nr XV/137/2020 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sośnie.

Uchwałę podjęto na podstawie: „art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) oraz art. 4 ust. 1, 2, 2a i 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu porządku i czystości [powinno być: „czystości i porządku”] w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 ze zm.)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 1 kwietnia 2020 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podstawę prawną podjęcia badanej uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z brzmieniem którego: „Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej »regulaminem«; regulamin jest aktem prawa miejscowego”.

Przedmiotowy zakres regulaminu określa art. 4 ust. 2 ustawy: „Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,

c) uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) (uchylony);

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania”.

Ponadto, stosownie do zapisów art. 4 ust. 2a ustawy: „Rada gminy może w regulaminie:

1) wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz określić wymagania w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów;

2) postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne;

3) określić dodatkowe warunki dotyczące ułatwienia prowadzenia selektywnego zbierania odpadów przez osoby niepełnosprawne, w szczególności niedowidzące;

4) określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady;

5) określić warunki uznania, że odpady, o których mowa w pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, są zbierane w sposób selektywny”.

Brzmienie powyższych przepisów jednoznacznie wskazuje, że katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku, jest zamknięty. Ustawodawca wyliczając komponenty uchwały ustanowił, że wyliczenie zamieszczone w art. 4 ust. 2 ustawy ma charakter wyczerpujący. Oznacza to, że nie wolno zamieszczać postanowień, które wykraczałyby poza treść tego przepisu, oraz że w uchwale tej muszą znaleźć się postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów art. 4 ust. 2 ustawy. Brak w regulaminie któregoś z wyszczególnionych ustawowo obowiązkowych elementów, podobnie jak zamieszczenie postanowień wykraczających poza treść przepisu upoważniającego, stanowi istotne naruszenie prawa, przy czym niewyczerpanie zakresu przedmiotowego określonego w art. 4 ust. 2 ustawy skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały.

Odnosząc powyższe do uchwały nr XV/137/2020 Rady Gminy Sośnie z dnia 27 marca 2020 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sośnie, zwanego dalej „Regulaminem”, stwierdzić należy, że przedmiotowy Regulamin nie normuje wszystkich enumeratywnie wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy zagadnień.

Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach.

Jak orzekł WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 386/19: „Z treści przepisu wynika zatem, że zakaz utrzymania [powinno być: „utrzymywania”] zwierząt gospodarskich nie może dotyczyć całego terenu wyłączonego z produkcji rolniczej, a jedynie określonego obszaru lub poszczególnych nieruchomości, a ponadto, nie obejmuje on wskazywania przypadków, w których chów zwierząt gospodarskich będzie dopuszczony (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 marca [powinno być: „października”] 2017 r., sygn. akt VIII SA/Wa 180/17, dostępne na www.nsa.gov.pl)”. Rada Gminy Sośnie wbrew delegacji z art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy nie wskazała w Regulaminie konkretnych obszarów lub poszczególnych nieruchomości na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, na których ma obowiązywać zakaz utrzymywania zwierząt gospodarskich.

Powyższe oznacza, iż w Rozdziale 7 Regulaminu brak jest wymaganej przepisami prawa kompleksowości i wymaganej realizacji delegacji ustawowej.

Jak już wcześniej podkreślono, brak uregulowania przez radę którejkolwiek kwestii wskazanej w art. 4 ust. 2 ustawy jest istotnym naruszeniem prawa skutkującym koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały.

Niezależnie od powyższego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowy Regulamin zawiera przepisy wykraczające poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy, jak również w sposób niedopuszczalny wkraczające w materię uregulowaną ustawowo.

W § 3 ust. 1 pkt 6 Regulaminu, Rada Gminy Sośnie postanowiła, że właściciele nieruchomości zobowiązani są selektywnie zbierać m.in. „odpady niesegregowane (zmieszane) tzw. »resztkowe« (...)”. Zwrot: „odpady niesegregowane (zmieszane) tzw. »resztkowe«” występują również w § 6 ust. 1, ust. 2, ust. 3 pkt 1, ust. 5 pkt 3 – 11, § 7 ust. 2 pkt 1 i 2, § 16 ust. 3 i ust. 4, § 17 ust. 4 Regulaminu.

W ocenie organu nadzoru przepis art. 4 ust. 1 w zw. z ust. 2 ustawy nie upoważnia rady gminy do formułowania pojęć zwrotów zdefiniowanych, bądź używanych przez ustawodawcę. Odnosząc powyższe do

przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy, że ustawodawca posługuje się zwrotem: „niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne” (zob. np. art. 6ka ust. 1, art. 6r ust. 3b ustawy). Zwrot ten jest jasny i czytelny, nie zachodzi więc konieczność jego uszczegółowienia w akcie prawa miejscowego poprzez dodanie zwrotu: „tzw. »resztkowe«”.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że występujący w ww. przepisach Regulaminu zwrot: „tzw. »resztkowe«” został uchwalony bez podstawy prawnej.

Ponadto w § 3 ust. 1 pkt 7 Regulaminu, rada postanowiła, że właściciele nieruchomości zobowiązani są selektywnie zbierać m.in. „odpady problemowe pochodzące z gospodarstw domowych, takie jak przeterminowane leki i chemikalia, farby, lakiery, świetlówki, żarówki, termometry rtęciowe itp.”.

Odnosząc się do powyższego, podkreślić należy, że również brak jest podstaw prawnych dla rady do wprowadzenia nowej kategorii odpadów komunalnych, tj. „odpadów problemowych”. Konsekwencją powyższego jest uznanie, że nie tylko § 3 ust. 1 pkt 7 Regulaminu w zakresie zwrotów: „i odpady problemowe pochodzące z gospodarstw domowych, takie jak”, „farby, lakiery, świetlówki, żarówki, termometry rtęciowe itp.” został podjęty z istotnym naruszeniem prawa, ale również § 14 ust. 4 Regulaminu stanowiący o „odpadach problemowych” i „odpadach problemowych pozostałych”.

Niezależnie od tego zauważyć należy, że ustawodawca w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit b ustawy, wyodrębnił frakcję odpadów komunalnych w postaci „przeterminowanych leków i chemikaliów”, stąd błędem jest kwalifikowanie tychże odpadów jako „odpady problemowe” (§ 3 ust. 1 pkt 7).

Bez delegacji ustawowej, rada mocą § 4 ust. 3 Regulaminu zabroniła „zgarbiania nieczystości, o których mowa w ust. 1 (błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń) na jezdnię”.

Jak orzekł WSA w Bydgoszczy w wyroku z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt II SA/Bd 812/17: „uregulowanie wskazujące, iż zabrania się zgarbiania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń na jezdnię, stanowi w istocie powtórzenie ustawowego zakazu, zawartego w akcie prawnym rangi ustawowej, bowiem zakaz taki jest już obecny w systemie źródeł powszechnie obowiązującego prawa i określa go przepis art. 91 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (...)”.

W § 15 ust. 1 Regulaminu postanowiono, że „Podmiot uprawniony, z którym Gmina Sośnie zawarła umowę na odbieranie odpadów komunalnych będzie odbierał wyłącznie odpady prawidłowo posegregowane i zgromadzone w pojemnikach oraz workach spełniających wymagania niniejszego Regulaminu”.

W ocenie organu nadzoru, rada stanowiąc, iż uprawniony podmiot będzie odbierał „wyłącznie odpady prawidłowo posegregowane” w sposób nieuprawniony ograniczyła prawo właścicieli nieruchomości do pozbywania się odpadów komunalnych.

Z przepisu art. 6r ust. 2d ustawy jednoznacznie wynika, że „W zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina zapewnia właścicielom nieruchomości pozbywanie się wszystkich rodzajów odpadów komunalnych, przy czym rozumie się przez to odbieranie odpadów z terenu nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1 i 2, przyjmowanie odpadów przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz zapewnianie przyjmowania tych odpadów przez gminę w inny sposób”. W świetle powyższego każdy mieszkaniec gminy „w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi” posiada prawo pozbywania się odpadów komunalnych, przy czym ustawodawca nie uzależnia tego prawa od tego, czy odpady komunalne będą „prawidłowo posegregowane”.

Niezależnie od tego, trzeba pamiętać, że obowiązek w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych został określony w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy, w myśl którego właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku m.in. przez „zbieranie w sposób selektywny powstałych na terenie

nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1”.

Poza tym zauważyć należy, że ustawodawca w art. 6ka ustawy określił konsekwencje niedopełnienia obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stanowiąc, że „W przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i powiadamia o tym wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściciela nieruchomości” (ust. 1). „Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi” (ust. 2). „Wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, a w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6j ust. 3b, za rok, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stosując wysokość stawki opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 6k ust. 3” (ust. 3).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że § 15 ust. 1 w zakresie zwrotu: „wyłącznie (...) prawidłowo posegregowane” istotnie narusza prawo.

W § 16 ust. 7 Regulaminu, uchwalono, że „Podmiot świadczący usługi odbioru odpadów od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, które nie są objęte gminnym systemem odbioru odpadów, a jednocześnie odbierający odpady od mieszkańców ma obowiązek tak wyznaczyć harmonogram odbioru odpadów, by termin ich odbioru przypadał na inny dzień niż termin odbioru odpadów tej samej frakcji dla nieruchomości zamieszkałych. Jednocześnie podmiot ten ma obowiązek przekazać gminie harmonogram odbioru odpadów przed rozpoczęciem świadczenia usług nim objętych, a także każdą jego zmianę w tym samym terminie”.

Zdaniem organu nadzoru, rada powyższy przepis ustanowiła z przekroczeniem udzielonego jej przez ustawodawcę upoważnienia. Należy bowiem zwrócić uwagę, że żaden z przepisów ustawy nie upoważnia rady do nakładania obowiązków na odbierających odpady. Przepisy ustawy dają bowiem podstawę tylko do nakładania obowiązków w tym zakresie na właścicieli nieruchomości (zob. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt II SA/Bd 964/14).

W § 23 Regulaminu, rada postanowiła, że „Podmiot uprawniony, mający podpisaną umowę z Gminą na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych, zobowiązany jest do sprawdzania prawidłowości stosowania zasad selektywnej zbiórki odpadów oraz zgłaszania wszelkich nieprawidłowości w tym zakresie do Urzędu Gminy Sośnie”.

Powyższy przepis również został uchwalony z przekroczeniem delegacji ustawowej, gdyż po pierwsze, nakłada określony obowiązek na „Podmiot uprawniony, mający podpisaną umowę z Gminą na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych”, po drugie, kwestia objęta treścią kwestionowanego przepisu stanowi przedmiot unormowań art. 6ka ust. 1 ustawy, o czym już była mowa wyżej.

Ponadto w § 24 pkt 2 Regulaminu rada postanowiła, że „Zwierzęta domowe, a w szczególności psy i koty powinny być utrzymywane tak, aby (...) nie stanowiły uciążliwości dla osób trzecich”.

Organ nadzoru wskazuje, że zagadnienia dotyczące stosunków sąsiedzkich zostały uregulowane w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.). W myśl art. 144 Kodeksu cywilnego „Właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych”. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntowane jest stanowisko, że regulacje dotyczące uciążliwości dla innych osób

wkraczają w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 Kodeksu cywilnego. Jako przykład warto wskazać wyrok WSA w Szczecinie z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 238/13, w którym Sąd ten stwierdził, że „ustawodawca w art. 4 ust. 2 ustawy nie upoważnił gminy do wkraczania w stosunki sąsiedzkie (...)”.

W § 29 ust. 1 Regulaminu postanowiono, że „W sprawach nieuregulowanych w niniejszym Regulaminie stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r, poz. 2010 ze zm.) oraz inne obowiązujące w zakresie objętym niniejszym Regulaminem”.

Oceniany Regulamin zawiera zatem odesłanie do bliżej nieokreślonych innych przepisów, jakie obowiązują „w zakresie objętym niniejszym Regulaminem”. W ocenie organu nadzoru powyższy przepis został zredagowany z naruszeniem zasad prawidłowej legislacji. Przedmiotowy Regulamin, jako akt prawa miejscowego powinien być zredagowany w taki sposób, by dla przeciętnego adresata był zrozumiały. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, uniemożliwiający stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak się powinien zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Kwestionowany przepis Regulaminu, będący tzw. przepisem odsyłającym powinien spełniać wymogi redakcyjne dedykowane tym właśnie przepisom, określone w § 156 i nast. załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zwanego dalej „ZTP”. W szczególności należy zwrócić uwagę na zasady zawarte w § 156 i 158 ZTP, z których wynika m.in. obowiązek jednoznacznego wskazywania w przepisie odsyłającym przepisu lub przepisów prawnych, do których się odsyła, a także obowiązek przytaczania w całości aktualnego tytułu aktu normatywnego, do którego się odsyła oraz właściwego oznaczenia adresu publikacyjnego.

Ponadto za wykraczające poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 1 w zw. z ust. 2 i 2a ustawy uznać należy postanowienia § 29 ust. 2 Regulaminu w brzmieniu „Do prowadzenia kontroli wypełniania obowiązków określonych w niniejszym Regulaminie uprawniony jest przedstawiciel Urzędu Gminy Sośnie, upoważniony przez Wójta Gminy Sośnie”. Jak orzekł NSA w wyroku z dnia 26 marca 2019 r., sygn. akt II OSK 1160/17: „Regulacja w tym zakresie jest zawarta w art. 9u ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a wójt, burmistrz lub prezydent miasta ma ustawowo określone zasady realizacji kontroli przez powołane do pomocy temu organowi jednostki organizacyjne”.

Również z przekroczeniem uprawnień przysługujących radzie uchwalone zostały przepisy § 29 ust. 3 Regulaminu o treści „Kto nie wykonuje obowiązków określonych niniejszym Regulaminem podlega karze, o której mowa w art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r poz. 2010 ze zm.)”. Kwestię tę tymczasem uregulował ustawodawca, stanowiąc w art. 10 ust. 2a w zw. z ust. 2 ustawy, że karze grzywny podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków określonych w regulaminie. Zatem kwestionowany przepis Regulaminu stanowi niedozwolone powtórzenie z jednoczesną modyfikacją przepisu ustawowego. Ponadto jak orzekł WSA w Łodzi w wyroku z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt II SA/Łd 234/15: „Rada Gminy nie może określać kar związanych z przestrzeganiem ustaw, w tym ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt II SA [powinno być: „SA/Łd”] 225/15)”.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713), wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.
2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Z up. Wojewody Wielkopolskiego
I Wicewojewoda Wielkopolski
(-) Aneta Niestrawska
/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:
Rada Gminy Sośnie
Wójt Gminy Sośnie